

med Hensyn til at rejse Spørgsmaalet paa et senere Tidspunkt. Jeg anbefaler paa Udvalgets Vegne Lovforslaget til Fremme her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C, Sp. 1519) samt dets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst gik man til:

*Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Boligforholdene.*

Forhandlingen genoptoges.

**Johannes Jensen:** Det foreliggende Lovforslag hviler paa den Opfattelse, at det ikke gaar an i Øjeblikket at ophæve den Lovgivning, der vedrører Boligforholdene, men man tilstræber en Afvikling, idet man ændrer forskellige Bestemmelser i den hidtil gældende Lov og giver Kommunalbestyrelserne Adgang til at ophæve Huslejenævnene. Som Motivering for, at man fremdeles vil opretholde den ekstraordinære Lovgivning paa dette Omraade, anføres det i Lovforslagets Bemærkninger, at der vedblivende er Bolignød, navnlig i København og de større Byer, og at Byggeriet ikke rigtig kan komme i Gang, saa længe Prisniveauet ligger saa højt, at det maa antages at ligge højere, end det endelige Prisniveau vil komme til at ligge. Jeg kan i og for sig tiltræde denne Motivering, men jeg maa mene, at den Boliglov, vi nu har haft i adskillige Aar, siden 1916, hvor nødvendig den end kan være ogsaa i Øjeblikket, udgør en af Hindringerne for, at Byggeriet rigtig kan komme i Gang, om end jeg indrømmer, at der er adskillige andre Hindringer og navnlig den Hindring, som er anført i Bemærkningerne, den Tvivl, der kan være om, hvorvidt de nuværende Priser vil holde sig. Men for øvrigt nærer jeg for min Del ingen Tvivl om, at det baade for Lejere og for Ejere vilde være det bedste og for Samfundet det sundeste, om vi hurtigst muligt kunde komme bort fra den ekstraordinære Lovgivning, der her er Tale om, og jeg skulde egentlig have været tilbøjelig til at mene, at det vilde have været heldigt, om man allerede nu kunde have fastsat et bestemt

Tidspunkt for denne Lovgivnings Ophør. Men i Betragtning af, at Forslaget, som det foreligger her, baade ifølge den Form, det havde, da det blev forelagt i Folketinget, og gennem de Forandringer, det er undergaaet i det andet høje Ting, har bevaret Karakteren af at være en Afviklingslov, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

I Anledning af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og i Anledning af forskellige Udtalelser, der blev fremsat i Gaar af den højtærede Indenrigsminister, vil jeg dog gerne have Lov til at sige et Par Ord om Spørgsmaalet vedrørende det fremtidige Byggeri. Det er sikkert rigtigt, at hverken Stat eller Kommune har Raad til vedblivende at støtte Byggeriet i samme Omfang som hidtil; men dette er sikkert heller ikke nødvendigt. Jeg vil tilføje, at det vil neppe heller være heldigt, at det offentlige, og navnlig Staten, støtter Byggeriet paa samme Maade, som det hidtil er sket. Jeg har under en anden Sags Behandling gjort opmærksom paa det uheldige i, at man fra Statens Side gav Tilskud i Forhold til Byggesummerne. Jeg skal her, da der er særlig Anledning til det, nævne, at jeg synes, det er lidt upraktisk og omstændeligt, at man for at give Statstilskud til nye Byggeføretagender kræver, at der skal indsendes Finansieringsplan, Overslagssummer, Tegninger og meget mere, og først naar disse Ting er indsendt og omhyggeligt gennemgaaet i et Kontor i København, samt efter at der har været en Arkitekt ude at se paa det, bestemmes Størrelsen af det Tilskud, som Staten vil give, i Forhold til den antagelige Byggesum og i Forhold til Vurderingen til Ejendomsskyld, der samtidig skal finde Sted. Der ligger i denne Maade at bestemme Størrelsen af Tilskuddet paa en Fristelse for vedkommende til at faa Overslagssummen noget for højt op og maaske ogsaa til at faa Vurderingen lidt for højt op. Det burde være saaledes, at Tilskuddet skulde gives i Forhold til Lejlighederne og ikke i Forhold til, hvor dyrt det paagældende Byggeføretagende har været, thi dette er paa en Maade at sætte Præmie paa dyrt Byggeri og at friste de paagældende til at fremsende Overslag og Beregninger, der er for rigelige. Jeg synes, at man i den Henseende maatte kunne støtte sig til og stole paa de lokale Kommunalbestyrelser og de lokale Kommissioner. Naar en Købstads Bygningskommission og Brandkommission